

Dosarul nr. 2ra-367/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) L. Bagrin

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) I. Secieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță

## Î N C H E I E R E

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al  
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Dumitru Mardari  
Nicolae Craiu  
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lozan Vasilii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Lozan Vasilii împotriva Întreprinderii cu Capital Străin "Premier Energy" Societate cu Răspundere Limitată, intervenienți accesorii Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, Botnari Oleg și Primăria s. Terlița, r. Anenii Noi cu privire la obligarea proprietarului rețelelor electrice din cont propriu să strămute porțiunea de LEA de pe proprietatea sa privată pe un teren special, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Lozan Vasilii și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 decembrie 2019,

### c o n s t a t ă :

La 27 februarie 2018, Lozan Vasilii a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS "Red Union Fenosa" SA cu privire la obligarea proprietarului rețelelor electrice din cont propriu să strămute porțiunea de LEA de pe proprietatea sa privată pe un teren special.

În motivarea acțiunii, Lozan Vasilii a menționat că prin decizia Primăriei s. Terlița, r. Anenii Noi nr. 3 din 18 martie 1994, i-a fost repartizat în proprietate comună terenul pentru construcții situat în aceeași localitate, iar în anul 2006, i-a fost repartizat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Reclamantul a invocat că începând cu anul 2000, nu a efectuat careva construcții pe lot, dar a renovat construcțiile deja existente.

La 30 mai 2011, a fost efectuată partajarea lotului, prin care i s-a atribuit 1/2 cotă-parte din teren, fiind întocmit un Raport de constatare tehnico-științifică în acest sens.

La fel, Lozan Vasilii a specificat că pe terenul său traversează Linia Electrică Aeriană LEA-10 kV, F-4, SE Calfa 110/10 kV, cu tensiunea de 10 kV, iar un pilon este instalat chiar pe teren, la o distanță de numai 7,6 metri fără a fi încheiat un contract sau acord în acest sens.

În anul 2014 a recepționat scrisoarea de avertizare din partea ÎCS "Red Union Fenosa" SA, prin care a fost informat despre faptul că încalcă zona de protecție a Liniilor Electrice Aeriene.

Lozan Vasilii a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor f.d. (100-102 Vol. I), obligarea proprietarului rețelelor electrice din cont propriu să strămute porțiunea de LEA ce traversează proprietatea sa pe un teren special, încasarea sumei de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 22 ianuarie 2019, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (f.d. 38 Vol. I).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 13 iunie 2019, s-au atras în proces în calitate de intervenienți accesorii Botnari Oleg și Primăria s. Terlița, r. Anenii Noi (f.d. 51-52 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 06 decembrie 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Lozan Vasilii.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că potrivit extrasului nr. 203 din 10 mai 2017, eliberat de Primăria s. Telița, r-nul Anenii Noi, conform Registrului de evidență a gospodăriilor populației, Lozan Vasili este proprietar al imobilului cu suprafața totală de 70 m.p., anul recepționării 1975, situat pe str. Ismail, nr. 4, în temeiul deciziei nr. 02/07 din 21 februarie 2007.

La fel, instanța de fond a stabilit că prin s. Telița, r-nul Anenii Noi traversează Linia Electrică Aeriană, aparținând ÎCS „Red Union Fenosa” SA, iar prin certificatul nr. 0306/03443-20190121, se confirmă faptul că obiectul fix „LEA-10 kV F-4 PDC-167 Calfa”, cu numărul de inventar 542,02, se află la balanța ÎCS „Red Union Fenosa” SA din data de 01 martie 1987.

De asemenea, prima instanță a constatat că între părțile litigante a fost purtată o corespondență, inclusiv prin demersul nr. 0505/26055 din 24 aprilie 2014, prin care ÎCS „Red Union Fenosa” SA l-a informat pe Lozan Vasilii despre faptul că, prin edificarea construcției în zona de protecție a "LEA-10 kV F-4 SE Calfa", a încălcat prevederile art. 27 alin. (2) din Legea cu privire la energia electrică nr. 124 din 23 decembrie 2009 și art. 17 din Legea cu privire la energetică nr. 1525 din 19 februarie 1998, fiind solicitată demolarea construcției, în conformitate cu legislația în vigoare sau strămutarea porțiunii de LEA.

Ulterior, ÎCS „Red Union Fenosa” SA l-a informat pe Lozan Vasili despre obligativitatea întreprinderii măsurilor de demolare a construcției, în conformitate cu legislația în vigoare sau strămutarea porțiunii de LEA, până la data de 31 mai 2017, iar prin răspunsul nr. 0505/19034-20160316, Lozan Vasilii a fost informat de către pârât că, porțiunea de Linie Electrică Aeriană între pilonii 189-197 este parte componentă a LEA-10 kV, F-4, PDC-167, astfel traseul LEA-10 kV, F-4,

PDC-167 existent la moment a fost stabilit în strictă conformitate cu proiectul de construcție al acesteia (anul 1980), precum și alte norme în vigoare la momentul respectiv și deci pentru amplasarea LEA10 kV, administrația publică locală a repartizat terenuri speciale.

Astfel, prima instanță a concluzionat că folosința terenului al cărui proprietar este Lozan Vasiliu, amplasat în r-nul Anenii Noi, s. Telița, este limitată prin dispozițiile legii, întrucât pe terenul respectiv este constituită o servitute negativă, și prin urmare reclamantului, ca proprietar al imobilului, îi sunt impuse restricții în exercitarea dreptului de proprietate.

În consecință, instanța de fond a reținut că ÎCS „Red Union Fenosa” SA dispune de un drept de folosință gratuit asupra terenurilor unde sunt amplasate instalațiile sale electrice, în condițiile în care însuși statul, la momentul privatizării, i-a transmis și garantat acest drept, iar reieșind din aceste circumstanțe, se constată că, încălcări ale ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la amplasarea instalației electrice „LEA-10 kV F-4 PDC-167 Calfa” nu au fost constatate, astfel pretenția lui Lozan Vasiliu privind obligarea strămutării porțiunii de Linie Electrică Aeriană nu poate fi admisă.

Cu referire la pretenția privind repararea prejudiciului moral, instanța de judecată a reiterat că reclamantul nu a explicat în ce constă prejudiciul moral cauzat și care valori i-au fost lezate prin acțiunile pârâtului, aceasta urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2020, s-a respins apelul declarat de Lozan Vasiliu și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 06 decembrie 2019.

La 04 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Lozan Vasiliu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare.

Recurentul Lozan Vasiliu, în motivarea recursului a invocat aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material și procedural, precum și faptul că instanțele de apel a apreciat arbitrar probelor, motiv pentru care decizia recurată urmează a fi casată.

La fel, a menționat că cauza a fost examinată în absența intervenienților accesorii, îndeosebi a reprezentantului administrației publice locale, a cărui participare era obligatorie.

Totodată, a reiterat că instanțele de judecată nu s-au expus referitor la încălcarea dreptului de proprietate invocat în cererea de chemare în judecată, astfel deciziile instanțelor fiind nemotivate.

La 29 ianuarie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, însă date referitor la recepționarea de către intimați a cererii de recurs, la materialele cauzei lipsesc.

La 09 februarie 2021, Primăria s. Terlița, r. Anenii Noi a depusă referință la recursul declarat de Lozan Vasiliu, prin care a solicitat admiterea recursului cu restituirea cauzei la rejudecare.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la

06 octombrie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 04 ianuarie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Lozan Vasiliu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Lozan Vasiliu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh